

این کاریه که می تونی دستت بگیری و ببری به تمام کشورهای عربی و با افتخار بگی اگه می تونین مثل این بخونین ... این کار نظیر نداره.

اصلن به صدای زمینی نیست!

بهش گفتم آقای شجریان اینو تو چه مایه ای خوندی؟ نگاهم کرد ... واقعن همیشه گفت تو شوره، افشاریه، چیه!

هوشنگ ابتهاج (سایه) درباره "رینا"ی استاد شجریان چنین گفته است...

ماه رمضان است و دم افطار. تلویزیون "رینا"ی استاد شجریان را پخش می کند. سایه از همان رینای اول منقلب می شود. به خود می پیچد... اشک از چشمش می جوشد. بی تاب شده است. ...

آرامتر که می شود با چشم و چهره ای سرخ و صدایی که هنوز هیجان دل بی قرارش را بازتاب می دهد، می گوید:

این کاریه که می تونی دستت بگیری و ببری به تمام کشورهای عربی و با افتخار بگی، اگه می تونین مثل این بخونین ... این کار نظیر نداره!

شاهکار بزرگ شجریانه. هیچ کس نمی تونه این طور بخونه، هیچ کس. حتا خود شجریان!

خیلی کار عجیبیه. خیلی عجیبه ... رفته تو استودیو که به بچه ها بگه این طوری بخونین، ضبط کردن و شده این رینا ... شجریان نوار اصلی این رینا رو به من داد که الان ندارمش. من اول نمی دونستم چیه، وقتی شنیدم حیرت کردم. هیچ کس نمی تونه اینو بخونه ...

چه صدای حیرت آوری داره!

اصلن به صدای زمینی نیست. "سرش را تکان می دهد"

شاهکاره، چه حالت و التماسی تو این "رینا هست" به گریه می افتد!

فقط صدا نیست، یک نوازشی توش هست.

انگار داره با خدا معاشقه می کنه، همه ی نیازهای بشری تو این صدا هست!

بهش گفتم آقای شجریان اینو تو چه مایه‌ای خوندی؟ نگاهم کرد ... واقعن همیشه گفت تو شوره، افشاریه، چیه!

خیلی عجیبه!

منبع: کتاب پیر پرریان اندیش

برچسب‌ها: [ادبیات](#) [1]

[فرهنگ](#) [2]